

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

نوع مدیریت و رهبری

امام حسین علیه السلام

در نهضت عاشورا

حسینعلی سرریاز حسینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نوع مدیریت و رهبری امام حسین

نویسنده:

واحد تحقیقات موسسه فرهنگی تبیان

ناشر چاپی:

موسسه فرهنگی تبیان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	نوع مدیریت و رهبری امام حسین در نهضت عاشورا
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۷	نوع مدیریت و رهبری
۷	اشاره
۷	مدیریت و رهبری امام حسین از آغاز تا مرحله شهادت
۷	اشاره
۷	بررسی نتایج با توجه به اهداف
۸	فرآیند انسانی
۱۰	تداوم مدیریت و رهبری امام پس از شهادت امام حسین
۱۱	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

نوع مدیریت و رهبری امام حسین در نهضت عاشورا

مشخصات کتاب

عنوان: نوع مدیریت و رهبری امام حسین (ع) در نهضت عاشورا

پدیدآورندگان: امام سوم حسین بن علی (ع) (توصیف گر)

سرباز حسینی، حسینعلی، ۱۳۴۰- (پدیدآور)

نوع: متن

جنس: مقاله

الکترونیکی

زبان: فارسی

صاحب محتوا: مؤسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان

توصیفگر: نظریه های مدیریت

قیام عاشورا

شیوه های رهبری

وضعیت نشر: قم: مؤسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، ۱۳۸۷

ویرایش: -

خلاصه:

مخاطب:

یادداشت: ، ملزومات سیستم: ویندوز ۹۸+؛ با پشتیبانی متون عربی؛ +IE۶ شیوه دسترسی: شبکه جهانی وبعنوان از روی صفحه

نمایش عنوان داده های الکترونیکی

شناسه: oai.tebyan.net/۳۸۹۱

تاریخ ایجاد رکورد: ۱۳۸۷/۱۱/۳

تاریخ تغییر رکورد: ۱۳۸۷/۱۱/۳

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۶/۲۸

قیمت شیء دیجیتال: رایگان

مقدمه

قیام امام حسین (ع) در طول تاریخ، از دیدگاههای متفاوت و محورهای گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته است. عده‌ای جریان‌های حادثه کربلا و یا زندگی امام حسین (ع) را بدون هیچ تصرف و تجزیه و تحلیل، ثبت و نقل نموده‌اند. و کسانی هم آثار قیام را تجزیه و تحلیل کرده‌اند؛ مانند چهره آزادی خواهی امام، مبارزه با نظام‌های ستمگر، مرگ با عزت را بر زندگی با ذلت ترجیح دادن. و افرادی نیز فلسفه عقیدتی قیام را تبیین نموده‌اند یعنی قیام برای اجرا و برقراری قوانین اسلام واقعی و امر به معروف و نهی از منکر. در این مقاله سعی بر آن شده که نوع مدیریت و رهبری امام حسین (ع) در رابطه با قیام آن حضرت، مورد بررسی قرار گیرد.

نوع مدیریت و رهبری

اشاره

در نهضت عاشورا باید دو نوع «مدیریت و رهبری» را به طور متمایز، مورد بررسی قرار داد: ۱- مدیریت و رهبری امام حسین (ع) از شروع تا مرحله شهادت. ۲- تداوم مدیریت و رهبری پس از شهادت امام (ع) که توسط حضرت زینب (س) انجام گرفته است.

مدیریت و رهبری امام حسین از آغاز تا مرحله شهادت

اشاره

در این مرحله، مدیریت و رهبری بر مبنای هدف و نتیجه است. مدیریت، بر مبنای هدف و نتیجه، یک روش منطقی و سیستماتیک برای انجام امور بوده و بر اساس اصول و تکنیک‌هایی استوار می‌باشد که از آنها استفاده می‌نمایند، در این مدیریت، مدیر باید توجه خود را قبل از فعالیت‌ها به نتایج معطوف دارد، در ضمن، قبل از آنکه یک جریان مکانیکی باشد، یک فرآیند انسانی است. پس این نوع مدیریت، دو رکن اساسی دارد: الف) با توجه به اهداف، نتایج مورد بررسی قرار می‌گیرد. ب) فرآیند انسانی آن، که اثر بخشی آن را افزایش می‌دهد.

بررسی نتایج با توجه به اهداف

بررسی نتایج، قبل از شروع فعالیت‌ها می‌باشد تا این اطمینان حاصل شود که، آیا هدف‌ها با نتایج، منطبق هستند؟ و آیا در تصمیم‌ها نفع حاصله بر ضررها فزونی دارد؟ در حقیقت باید برای شخص، نتایج فعالیت‌ها روشن و نسبت به آنها آگاه باشد، تا اقدام خود را شروع کند. در واقع کربلا، ابتدا باید هدف قیام را در نظر بگیریم و سپس این موضوع را مورد بررسی قرار دهیم که آیا امام (ع) با توجه به هدف، نتایج را با آن منطبق دانسته و نسبت به آنها آگاهی داشته است یا نه؟ ۱- هدف قیام. در ارزیابی از هدف قیام، اکثر اندیشمندان و صاحب‌نظران با تحلیل‌هایی که نموده‌اند، اتفاق نظر دارند که هدف از قیام امام حسین (ع) یک قیام ملی و یا قیامی مانند عبدالله بن زبیر نبوده، بلکه به منظور اصلاح، و احیا در زشت‌ترین صورتها و حفظ دین اسلام می‌باشد که انجام آن یک تکلیف بود زیرا رهبریت جامعه اسلامی از مسیری که در سیره پیامبر اسلام (ص) و قرآن آمده بود، منحرف گشته و بدعت‌ها پدیدار شده بود. بنابراین، مدیریت جامعه اسلامی، این مهم‌ترین عنصری که تأثیر بسزایی در شکل‌گیری و طرز تفکر مردم را داشته، خود عامل فراموشی ارزش‌های اسلامی شده بود. قسمت اعظم سرزمین اسلامی، بعد از رحلت پیامبر (ص) در اثر فتوحاتی بود که مسلمانان در زمان عمر به دست آورده بودند. جوانان آن یعنی قشر فعال جامعه، در زمانی رشد کرده بودند که حکومت کسانی چون مغیره بن شعبه، و ولید و یا حاکمانی که عدم پرهیزگاری آنان بر برخی از مردم آن زمان مشخص شده بود؛ به عنوان مثال: ولید (حاکم کوفه) بر اثر نوشیدن شراب، نماز صبح را سه رکعت خواند. در حقیقت، تداوم این نوع مدیریت و رهبری برای جامعه اسلامی، نابودی اسلام و به بازی گرفتن امامت و رهبری امت اسلامی را در پی داشت، اگر بعد از رحلت پیامبر اکرم (ص) کسی شراب می‌خورد یا زنا می‌کرد، خلیفه مسلمین حکم می‌کرد که به وی حد بزنند، ولی اکنون همان کسی که میگساری و زنا می‌کرده، خلیفه شرعی مسلمانان شده است بنابراین، هدف از قیام، اصلاح مفاسد امت احیا و زنده کردن سنت و قانون رسول خدا (ص) و راه و رسم علی بن ابیطالب (ع) بوده است. پس این قیام برای نگهداری دین و یک تکلیف بوده است؛ چرا که امام (ع) به خودش تعلق ندارد، بلکه بیش از هر چیز به اصول و ارزشهای دین اسلام تعلق دارد. ۲- آگاهی نسبت به نتایج. امام حسین (ع) نسبت

به نتیجه قیام، اطمینان داشتند و آگاه بودند که نتیجه آن، شهادت می‌باشد. صرف نظر از علم امامت و خبرهای با واسطه یا بدون واسطه از پیامبر اکرم (ص) و اینکه اساساً مسأله شهادت حضرت سید الشهداء در خانواده بنی هاشم بخصوص خانواده امیر المؤمنین (ع) مشهور بوده، امام نسبت به شهادت خویش و مشکلات مبارزه، آگاهی کامل داشته است. تیزی امام (ع) در نگرش پایان کار، تجزیه و تحلیل حوادث از برادرش محمد حنفیه، و پسر عباس، فرزدق شاعر و عبدالله مطیع که در مدینه و مکه و راه حجاز به عراق، او را از مردم کوفه بیم دادند، کمتر نبود، او کاملاً می‌دانست که پایان کار چه خواهد بود. امام حسین (ع) پیمان شکنی کوفیان را دیده بود و این که پدرش علی (ع) چه خون دلی از کوفیان خورده و چندین بار از آنها در بالای منبر گله نموده و فرموده بود: «شامیان در باطل خود یک سخن هستند و شما در حق خود، پراکنده‌اید». و در ضمن با برادرش حسن (ع) چگونه رفتار کردند. ابتدا گرد او جمع شدند و در نهان، به معاویه نوشتند: اگر می‌خواهی، حسن (ع) را دست بسته نزد تو می‌فرستیم. همچنین گفتار امام (ع) در موارد بسیار، همه دلالت دارند که امام (ع) یقین داشت اگر به کوفه هم نرود، به یمن یا بنا به پیشنهاد طرمح بن عدی، به قبیله طی برود، باز در هر صورت، وی را شهید خواهند کرد. امام حسین (ع) پیوسته می‌فرمودند: «این دون صفتان خود کامه، دست از من بر نخواهند داشت و اگر در لانه جانوران زهر آگین نیز بسر برم، بر من دست یافته، به قتل خواهند رسانید». با توجه به اینکه از شهادت خود و یارانش آگاهی داشت، اما انجام قیام نسبت به اهداف آن برای امام حسین (ع) یک وظیفه و تکلیف الهی بود؛ زیرا اساس دین مطرح بود. دین، آنقدر ارزش دارد که نه تنها ارزش‌های پایدار (مطلق) در جهت آن قرار می‌گیرند، بلکه انسان معتقد، ارزش‌های موقت را در مواقعی، فدای دین خود می‌کند و خوشحال و خرسند است که دینش به سلامت می‌باشد و کشته شدن در راهش را ارزش می‌داند. امام علی (ع) می‌فرماید: «گرامی‌ترین مرگ، کشته شدن است، سوگند به آن که جان پسر ابوطالب به دست اوست، هزار ضربت شمشیر بر من آسانتر است از جان دادن بر بستری که در غیر اطاعت خدا باشد. باز می‌فرماید: «و مرا به رنج بیفکنند مگر شناختن مردم به فلان (ابوبکر) که با او بیعت کنند، پس دست خود نگاه داشتیم، تا اینکه دیدم گروهی از مردم مرتد شدند و از اسلام برگشته می‌خواستند دین محمد (ص) را از بین ببرند، ترسیدم اگر به یاری اسلام و مسلمانان نپردازم، رخنه یا ویرانی در آن بینم که مصیبت و اندوه آن بر من بزرگتر از فوت شدن ولایت و حکومت بر شما باشد.» بنابراین، نتیجه ظاهری قیام (شهادت امام و یارانش) برای امام مسلم بوده و نتیجه‌ای که امام برای آن نیز برنامه ریزی نموده و آموزش لازم را داده بود، پس از شهادت می‌باشد. که ما در جای خود آن را مورد بررسی قرار می‌دهیم. پس امام (ع) در قیام عاشورا، هم هدف و هم نتیجه را مورد بررسی و مقایسه قرار داده بودند.

فرآیند انسانی

فرآیند انسانی در این نوع مدیریت که در تمام مراحل آن وجود دارد، درک و تعهد را افزایش می‌دهد و همین افزایش تعهد است که اثر بخشی بیشتری حاصل می‌شود. در نظر گرفتن بعد انسانی در تمام مراحل، باعث می‌گردد که انجام امور، توأم با آگاهی افراد باشد و دیگر اطاعت کورکورانه نخواهد بود. در این قسمت، مراحل مدیریت بر مبنای هدف و نتیجه را با توجه به قیام عاشورا مورد بررسی قرار می‌دهیم: الف) تعیین نقش‌ها و مأموریت‌ها: نقش رهبری امام حسین (ع) در نهضت عاشورا را می‌توان بصورت یک الگوی رفتاری و هدایت افراد در جهت رسیدن به هدفهای نهایی در نظر گرفت. شروع مبارزه امام (ع) قبل از مرگ معاویه بود و بعد از مرگ معاویه، مبارزه امام حسین (ع) شکل بارزتری به خود می‌گیرد در اینجا چند نمونه از نقش‌ها و مأموریت‌هایی که امام (ع) به افراد داده است را می‌آوریم: ۱- مسلم بن عقیل، وقتی مبارزه علنی امام (ع) شروع می‌شود، قبل از حرکت امام از مکه با توجه به نامه‌های مردم کوفه، مسلم بن عقیل را مأمور می‌کند تا به همراه قیس بن مسهر صیداوی (یکی از آورندگان نامه مردم کوفه خدمت اباعبدالله (ع)) جهت اطلاع از افکار و اوضاع کوفه به عنوان نماینده امام، به کوفه بروند. ۲- قیس بن مسهر صیداوی، ابتدا

همراه مسلم بن عقیل به کوفه می‌آید، سپس خبر بیعت مردم کوفه را از طرف مسلم بن عقیل برای امام (ع) می‌برد و امام قیس را به عنوان سفیر با نامه‌ای به سوی کوفه روانه می‌کند تا خبر حرکت امام (ع) را از مکه به اطلاع مردم و سران کوفه برساند. ۳- هانی بن هانی سبعی. ۴- سعید بن عبدالله حنفی، سفیران دیگر امام بودند تا نامه امام را به کوفه برسانند. ۵- محمد حنفیه، در مدینه ماند تا خبر و اطلاعات لازم و عکس العمل‌های دستگاه بنی امیه را به اطلاع امام برساند. ۶- عبدالله بن عباس، زمانی که می‌خواهد از مکه به مدینه برود، مأمور رساندن خبر از طرف امام می‌شود. ۷- ابوالفضل العباس (ع)، به عنوان پرچمدار لشکر و فرمانده قلب سپاه امام (ع) منصوب می‌گردد. ۸- حبيب بن مظاهر، فرمانده سمت چپ لشکر امام. ۹- زهیر بن قیس، فرمانده سمت راست لشکر امام. ۱۰- مهمترین مأموریتی که امام، در رابطه با بعد از شهادت خویش ابراز داشت، مأموریتی بود به حضرت زینب (س) مرحمت نمود و آن این بود که وی مرجع تصمیم‌گیری و سرپرست اسرا و هدایت‌کننده پیام‌های امام حسین (ع) باشد. زینب (س) از جانب امام حسین (ع) نیابت خاصی داشت و مردم در احکام حلال و حرام به او مراجعه می‌کردند، تا اینکه امام زین العابدین (ع) از بیماری خود شفا یافت. ب) اقدامات و نتایج مورد انتظار: در اقدامات و نتایج مورد انتظار، اولویت‌ها مشخص می‌شود که بر اساس آنها چه اقداماتی با نوآوری و آینده‌نگری باید انجام پذیرد. در نهضت عاشورا امام حسین (ع) اقداماتی را به موقع انجام می‌دهد که حاکی از آینده‌نگری امام می‌باشد و در آن موارد، ما ضمن بررسی متوجه می‌شویم که واقعاً در آن شرایط، بهترین تدبیر و عملکرد را امام داشته تا به نتایج مورد انتظار دسترسی یابد، برای نمونه به مواردی اشاره می‌کنیم: ۱- وقتی ولید والی مدینه بعد از مرگ معاویه برای امام پیغام می‌فرستد، امام به سی‌تن از یاران و نزدیکان خویش می‌فرماید تا خود را مسلح کرده و در بیرون مجلس آماده باشند تا در صورت لزوم از آن حضرت دفاع کنند. (و اگر لازم شد، و داخل شوند). ۲- امام (ع) در مکه پی می‌برد که عمرو بن سعید بن عاص از طرف یزید مأمور قتل وی شده است، لذا از احرام حج به عمره عدول نموده و طواف خانه و سعی ما بین صفا و مرو را بجا آورده و محل شد و در همان روز متوجه عراق می‌گردید. ۳- در منزل زباله امام فرمود تا آب بردارند و به سوی کوفه حرکت کنند در منزل قصر بنی مقاتل یا شراف با سپاه حر روبه‌رو شد و جهت ایجاد رابطه انسانی، دستور سیراب کردن آنها را داد. ۴- وجود زن و فرزندان امام در کاروان که اگر در مکه یا مدینه می‌ماندند، همان خطری که آنها را در رفتن به عراق تهدید می‌کرد، آن جا هم وجود داشت، با این تفاوت که هیچ عکس‌العملی نداشت، ولی وجود آنها در کاروان بعد از شهادت امام (ع)، پیامبران نهضت بودند. ج) تعیین شاخص‌ها: با کمک شاخص‌ها می‌توانیم از منابع در دسترس؛ بهترین نتیجه را به دست آوریم. و بسیاری از شاخص‌ها می‌توانند استاندارد برای کنترل نیز به کار روند. چون هدفها بر اساس شاخص‌ها تعیین می‌گردند در نتیجه اگر احیاناً در طول مدیریت و رهبری، با یک مشکل در جهت رسیدن به هدف روبه‌رو شوند با انطباق شاخص‌ها می‌توان آن را بر طرف کرد بدون آنکه از هدف نهایی دور شویم. در نهضت امام حسین (ع) شاخص‌ها همان چیزهایی است که پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «من دو چیز گران‌بها در میان شما می‌گذارم و مادام که به آن دو چنگ زیند، هرگز گمراه نمی‌شوید و آن دو کتاب خدا و عترت من است». «انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی ما ان تمسکتُم بهما لن تضلوا ابداً» بنابراین، شخص امام، خود یکی از شاخص‌ها می‌باشد. د) تعیین هدفها: هدف از نهضت امام حسین (ع)، همانطور که قبلاً در رابطه با بررسی نتایج آمد - اصلاح امت محمد (ص) و برقراری قانون اسلام واقعی و امر به معروف و نهی از منکر، یعنی در حقیقت زنده کردن سنت و قانون رسول خدا (ص) و راه و رسم علی بن ابیطالب (ع) بود، با توجه به این اهداف، اگر مسأله بیعت خواستن با یزید هم نبود، امام به تکلیف عمل نموده و قیام کرده است. ه) طرح‌های عملیاتی: یک سلسله مراحل عملیاتی که باید به منظور نیل به هدف‌ها انجام گیرد، در واقع برای اجرای طرح‌های عملیاتی باید یک برنامه ریزی دقیق سیاسی، تبلیغاتی، فرهنگی و تربیتی همراه با انتخاب بهترین و مطلوب‌ترین راه برای رسیدن به هدف‌ها انجام گیرد. بهترین راهی که امام انتخاب نمودند، اول، نوع مبارزه - برنامه ریزی سیاسی، تبلیغاتی - مبارزه بدون سلاح و مبارزه علنی و سپس مسلحانه می‌باشد و دوم، برنامه‌هایی که امام در قیام علنی و مسلحانه طرح ریزی نموده بودند، یک

برنامه کوتاه مدت در برخورد با حوادث احتمالی و اعلام اهداف قیام و حرکت امام بود، دوم برنامه بلند مدت در جهت تدوم انقلاب می‌باشد. برنامه بلند مدت، در حقیقت همان برنامه ریزی فرهنگی و تربیتی است که هدایت آن - بعد از آنکه انقلاب با یک بحران بزرگ روبه‌رو شد و آن تبلیغات وسیع علیه امام، شهادت امام و یاران وی و اسارت خاندان امام بود - با رهبری حضرت زینب (س) رهبر این بحران، به پیروزی می‌رسد. اما برنامه کوتاه مدت مبارزه؛ مبارزه بدون سلاح بود. این نوع مبارزه که امام بعد از شهادت برادر بزرگوارشان امام حسن (ع) با توجه به شرایط و اوضاع آن زمان شروع کرد و تا هلاکت معاویه بن ابوسفیان - سال پنجاه تا شصت هجری - ادامه دادند، بیشتر با برنامه‌ها و خطابه‌ها و یا سیره آن حضرت جهت آگاه نمودن مردم نسبت به وضعیت اسفبار اسلام، بی‌عدالتی‌ها، ظلم‌ها و تحریف اصول اسلام که با جعل احادیث توسط حکومت معاویه بود، می‌باشد، به همین دلیل است که از نظر امام، فرمانروایی معاویه، بزرگترین فتنه برای جامعه اسلامی بوده است. در سالهای آخر عمر معاویه، امام (ع) حدود هزار نفر از صحابه و تابعین را جمع و شروع کرد مناقب و فضایل امیرالمؤمنین (ع) را یکی یکی به آنان گوشزد نمودن و آنان در امر به معروف و نهی از منکر، ترغیب و تحریم کرد، این خطبه در «تحف العقول» آمده است. آن طور که از فقرات و خطابات آن پیداست، در مجمع صما به و تابعین خوانده شده و زمینه انقلاب امام در همان جا پی ریزی شده است. مبارزه و قیام علنی امام (ع) با حرکت امام از مدینه شروع می‌شود؛ یعنی زمانی که امام برای وداع به زیارت رسول خدا (ص) آمد آمادگی خویش را برای شهادت اعلام کرد و فرمود: «این شکایت - من است به پیشگاه تو تا به حضورت بشتابم، سپس برنامه حرکت امام از مدینه به مکه با توجه به پیشنهادی که به امام شده بود تا از بیراهه به مکه برود، اما امام راه اصلی را انتخاب کردند تا خبر حرکت امام منتشر شود و حرکت ناگهانی و نابهنگام امام در ایام حج از مکه به طرف عراق نیز باعث شگفتی و سؤال برانگیز شده بود، حتی برادر عمر بن سعید بن عاص، جهت دستگیری امام می‌آید ولی امام با او به مقاله برمی‌خیزد. امام در طول حرکت خویش، روش‌های متفاوتی را با بصیرت اتخاذ فرمودند، تا اثرات منفی تبلیغات بنی امیه را از بین ببرد و خبر قیام در سر تا سر جامعه اسلامی منتشر شود و هیچگونه تحریفی هم در رابطه با قیام امام صورت نگیرد، در نتیجه راهی برای آینده و پشتوانه‌ای قوی برای مکتب باشد. در رابطه با برنامه بلند مدت که تداوم قیام امام است، در بخش دوم مورد بررسی قرار می‌دهیم. ی) کنترل: کنترل در حقیقت ارتباط بین تمام مراحل است تا افراد احساس تعهد جدی‌تری بنمایند و شاخص‌ها کنترل کننده‌ای برای کنترل هستند. کنترل، به منظور آگاهی از انحراف احتمالی می‌باشد و همین اطمینان از اینکه تلاش‌ها در جهت رسیدن به هدف‌ها به کار گرفته شده است. امام دائماً افرادی را که همراه کاروان بودند، آزمایش می‌نمودند، تا افرادی باقی بمانند که نسبت به اهداف قیام و نتیجه آن آگاه بوده و ایمان کامل دارند و برای نمونه، در منزل زباله، امام اوضاع کوفه، بی‌وفایی کوفیان را برای همراهان خود تشریح نموده و فرمود: «شیعیان ما در کوفه دست از یاری ما برداشته‌اند، اکنون هر کس که می‌خواهد، بازگردد و...» که عده‌ای از اطراف امام پراکنده شدند، در شب عاشورا وقتی با صراحت فرمودند: «وقت شهادت است و با استفاده از تاریکی شب به سوی شهر خویش حرکت کنید»، نتیجه آن اظهار وفاداری یاران امام شد که وقتی زینب (س) از امام پرسید: «آیا یاران خود را آزموده‌ای؟» امام فرمود: «به خدا سوگند آنها را آزموده‌ام و محکم و دلاور و غرنده دیدم و با صلابت و استوار، به کشته شدن در رکاب من چنان مشتاقند که مانند اشتیاق طفل شیرخوار به پستان مادرش».

تداوم مدیریت و رهبری امام پس از شهادت امام حسین

تداوم و مدیریت و رهبری پس از شهادت امام و یارانش (رهبری در بحران) در رابطه با قیام امام حسین (ع)؛ توسط حضرت زینب (س) انجام گرفته است. یزید از تمام ابزارهای قدرت مانند قانون (ظالمانه)، تبلیغات، نیروهای نظامی و زر (مال) جهت پیروزی خویش استفاده می‌کند. قانون، اعلام کردند که حسین، علیه خلیفه عصیان کرده است و جنگ با حسین بن علی (ع) حمایت از

خلیفه شرعی می‌باشد برای نمونه عمر بن حجاج که فرمانده چهارهزار نفر بود، برای تشویق افراد خود می‌گفت: «بجنگید با کسی که از دین خدا برگشته و از صف مسلمانان بیرون رفته است». اما از نظر وقتی که خاندان پیامبر (ص) را در مضیقه بی‌آبی قرار دادند، عیدالله به عمر سعد نوشته بود، میان حسین و یاران او و آب جدایی بینداز، آنان نباید دسترسی به قطره آبی داشته باشند، بلکه باید در تشنگی قرار داده شوند همانطور که با عثمان این گونه رفتار شد. شمر بن ذی الجوشن گاهی در منزلهای بین راه در مقابل تماشاچیان می‌گفت: «این سر یک مرد خارجی و عصیانگر علیه یزید بن معاویه است» و یا مردم شام در اثر تبلیغات، آنها را اسیران کفار و از مشرکان می‌دانستند. استفاده از ابزار مالی، (نیز چنین بود که) سران و بزرگان قبایل کوفه را با رشوه‌های سنگین یا طمع حکومت، علیه امام (ع) برانگیختند. با ابزار نظامی، هزاران نفر را برای شهادت امام (ع) بسیج نمودند. سرانجام امام و یارانش شهید شدند، و بقیه که شامل حضرت زینب (س) و امام سجاد (ع) و زنان و کودکان داغدار بودند بصورت اسیر به طرف کوفه و از آنجا به طرف شام حرکت دادند، اما قیام امام دارای دو مرحله بوده که برنامه بلند مدت بعد از شهادت امام می‌باشد. و در این جهت، امام برنامه ریزی نموده و آموزش لازم را در جهت بالا بردن روحیه و آگاهی بازماندگان و ارائه طریق و رهبری نسبت به برخورد بعد از عاشورا کرده است. در تأیید وجود نوعی برنامه ریزی در حرکت امام حسین (ع) لازم است بدین نکته اشاره کنیم که اولاً وی در آستانه عزیمت از مدینه طیبه به عراق، صراحتاً به دو فصل از مبارزه خود اشاره می‌کند؛ یکی فصل شهادت و دیگری فصل اسارت رفتن خاندان اوست که این فصل اخیر همان برنامه ریزی فرهنگی و تربیتی است و خاص نهضت امام حسین (ع) می‌باشد... ثانیاً وی نیروی لازم را برای رهبری و هدایت این فصل از مبارزه پیش بینی کرده بود و حتی آموزش‌های لازم را نیز به آنان داده بود و با آنکه بر میزان کفایت و کارایی این نیرو وقف کامل داشت، اما به دلیل اهمیت موضوع بیشترین توجه او در آخرین لحظات حیات بدین فصل از مبارزه بوده است. پس از شهادت امام حسین (ع)، مرجع تصمیم‌گیری، حضرت زینب بوده است که از طرف امام به وی تفویض شده و نسبت به آن آگاهی لازم را داشته است. و در ضمن، شرایط یک رهبر که به مقابله با بحران می‌رود تابعان را کنترل و اثرات منفی آن را به حداقل برساند نیز دارد». حضرت زینب (س) در همین مدت کوتاهی که بعد از شهادت برادرش زندگی کرد، با رهبری خود (که ریشه در تربیت علی (ع) داشت) توانست ابتداء، احساسات اهل کوفه را برانگیزد و زمانی که اهل کوفه اشک می‌ریختند، فرمود: «آیا گریه می‌کنید؟ هرگز اشک چشمانتان خشک نشود». و گناهانشان را به یادشان می‌آورد. و سپس علی بن حسین امام سجاد (ع) در شامی که ابداً اسمی از حسین به افتخارنشیده و شاید یکی از هزار افتخارات بنی هاشم را نمی‌داند، از همان منبری که هم‌اکنون تبلیغ بر علیه علی (ع) و بنی هاشم بود، یزید و معاویه را رسوا کند تا جایی که یزید، پیروزی در کامش تلخ شد و پشیمان گشته، از روی ناچاری می‌گوید: «خدا پسر مرجانه را لعنت کند به خدا قسم اگر من در نزد پدرت حاضر بودم، آنچه از من طلب می‌نمودم و به هر وسیله ممکن، از مرگ او جلوگیری می‌نمودم نمی‌گذاشتم او کشته شود». مردم شام که زمان ورود اهل بیت (ع) جشن گرفته و همه جا را تزئین کرده بودند، با آگاهی که زینب (س) داد، بنی امیه را رسوا کرد، وضع شام عوض شد و عموم مردم در مراسم تودیع خاندان پیامبر (ص) شرکت کرده بودند و ضجه و ناله عزاداری و سوگواری، فضای شهر شام را پر کرده بود. در سال ۶۵ هجری، توابین با شعار و انتقام خون حسین (ع) قیام نمودند، شورش عبدالله بن زبیر در حجاز، برادرش مصعب در عراق، قیام مختار، روی کار آمدن دولت فاطمیه و... در نهایت رسیدن به هدف اصلی که جاویدان شدن مکتب اهل بیت (ع) است، همه از تداوم رهبری حضرت زینب (س) پس از شهادت امام حسین (ع) در نهضت عاشورا می‌باشد. اللهم اجعل محیای محیا محمد (ص) و آل محمد (ص) و مماتی ممات محمد (ص) آل محمد (ص).

جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

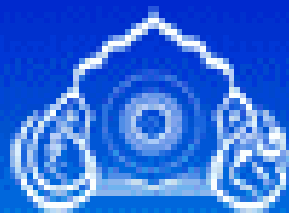
شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

